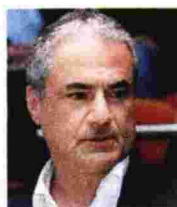

ΑΝΤΙ-ΘΕΣΕΙΣ

Τα δίκτυα του λαϊκισμού

ΓΡΑΦΕΙΟ

Γιάννης Τσαμουργέλης

Από τη μια η κυβέρνηση ζητά την «απελευθέρωση» της χώρας από την τρόικα. Δεν χρειάζεται πρόγραμμα ή μία νέα συμφωνία, ούτε τη συνεπαγόμενη χρηματοδοτική διευκόλυνση της ΕΚΤ προς τις ελληνικές τράπεζες και την πραγματική οικονομία. Κάνει «επανάσταση» υιοθετώντας έναν ύστερο αντιμνημονιακό εθνολαϊκισμό. Εξάλλου η απομάκρυνση της τρόικας επαναφέρει τη χώρα στη μεταρρυθμιστική ψυχία του

«προσαρμοστικού εκσυγχρονισμού» υπό την κυριαρχία των ιεραρχικών επιχειρηματικών συμφερόντων. Μία επιστροφή στο παρελθόν αλλά με μέτρο και πειθαρχία συμπεριφορών.

Από την άλλη η αξιωματική αντιπολίτευση με τον προγραμματικό λόγο του αρχηγού της κάνει βήματα πραγματιστικής προσέγγισης της εναλλακτικής οικονομικής πολιτικής για την υπέρβαση της κρίσης. Αποδέχεται την πολιτική διαπραγμάτευση, ωστόσο υποσχόμενος και παροχολογώντας παραβιάζει τα όρια και κυρίως τους κανόνες της ΕΕ. Ναι! Χρειάζεται άλλη οικονομική πολιτική. Αλλά η άλλη οικονομική πολιτική δεν πρέπει να διακυβεύει τις κατακτήσεις και το πολιτικό

όραμα της ΕΕ, ούτε την παρουσία της Ελλάδας σε αυτή. Η άλλη πολιτική δεν μπορεί να στηρίζεται σε κρατισμούς περασμένων δεκαετιών και de facto «αποκλίσεις» δημοσιονομικών κανόνων.

Εάν τα κράτη-μέλη κρατικοποιούν επιχειρήσεις, τότε εξορισμού θα δημιουργηθούν συμπλεύσεις κρατικών και επιχειρηματικών συμφερόντων και εθνικές περιχαράκώσεις προς διασφάλισή τους, που αντιβαίνουν κάθε έννοια πολιτικής ενοποίησης. Όταν διεκδικούμε πολιτική ισότητα, δεν προβαίνουμε σε μονομερείς κινήσεις, που παραβιάζουν τις κοινές ευρωπαϊκές στοχεύσεις και τις οποίες εύκολα θα καταγγέλλαμε εάν τις έκαναν άλλοι. Όταν αποδεχόμαστε το ευρώ και την ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων δεν σχεδιάζουμε ανεξαρτίτως.

Η αξιωματική αντιπολίτευση στον δρόμο για το εύρημα της Αμφίπολης μένει στην εκσκαφή του πρώτου θαλάμου...!!! Η προσέγγιση της άλλης πολιτικής θέλει και άλλο σκάψιμο... Ως έχει και ευρίσκεται πάντως, η χώρα πορεύεται εγκλωβισμένη στον εθνολαϊκισμό του κυβερνητικού συνασπισμού και τον κοινωνικό λαϊκισμό της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Σε μια περίοδο που με τις κινήσεις Ντράγκι η ΕΕ κάνει τα πρώτα βήματα απελευθέρωσης από τον γερμανικό ηγεμονισμό συνειδητοποιώντας τα αδιέξοδά της, σε μια περίοδο που η χώρα καλείται να υπερβεί το πελατειακό σύστημα ιεραρχικών επιχειρηματικών συμφερόντων υιοθετώντας σταδιακά και με σοβαρότητα ένα πρότυπο οργάνωσης με ανοιχτές αγορές, ίσες ευκαιρίες, κοινωνική δικαιοσύνη και αλληλεγγύη, τα κυρίαρχα πολιτικά κόμματα επιμένουν απλώς στην κατάληψη της εξουσίας.. και ό,τι κάτσει...

*Διδάκτωρ της Οξφόρδης και επίκουρος καθηγητής της Διεθνούς Οικονομικής στο Παν/μιο του Αιγαίου, i.tsam@aegean.gr, blog: tsamourgelis.wordpress.com

Η χώρα πορεύεται εγκλωβισμένη στον εθνολαϊκισμό του κυβερνητικού συνασπισμού και τον κοινωνικό λαϊκισμό της αξιωματικής αντιπολίτευσης